

Jan Gurba

Kryłów, gm. Mircze, woj. zamojskie

Informator Archeologiczny : badania 12, 276

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przebadano powierzchnię 67 m². Wykopy założone od strony północno-zachodniej ruin dostarczyły wiadomości o układzie warstw.

Wykop założony przy ruinach od strony południowej odsłonił zewnętrzne lico muru o szerokości 80 cm, zbudowanego w górnej części z cegieł o wymiarach 13,5 x 7 x 20 cm, 28 x 8 x 12 cm o nieregularnym układzie. Od powierzchni do 90 cm cegły łączone były zaprawą cementową i otynkowane, od 90-110 cm zaprawą wapienną. Stopa fundamentowa występuje na głębokości 194 cm od powierzchni. Fundament wykonany jest z dużych głazów kamiennych i mniejszych otoczaków łączonych gliną i zaprawą wapienną. Można przypuszczać, że są to szczątki murów rozebranego pałacu Krasieńskich, częściowo wykorzystane przez Niemców.

Badania dostarczyły niewielkiej ilości fragmentarycznego, nowożytnego materiału zabytkowego z XIX wieku.

Prace nie będą kontynuowane.

KRUSZWICA
woj.bydgoskie
Stanowisko 2

patrz
wczesne średniowiecze

KRYŁÓW, gm.Mircze
woj.zamojskie

Archeologiczny Ośrodek
Badawczo-Konserwatorski
w Lublinie

Badania prowadzi doc.dr Jan Gurba. Finansował WKZ w Zamościu. Pierwszy sezon badań. Zamczysko /XVI-XVII wiek/ na wyspie na Bugu.

Wykopy badawcze założono w centrum i w północnej części majdanu zamczyska oraz na zewnątrz ziemnych kurtyn - u podnóża wału zachodniego i obok śladów pierwotnego dojazdu od strony południowo-wschodniej. W wykopie centralnym odkryto resztki ceglanego bruku dziedzińca. Poniżej odsłonięto fragmenty spalonego obiektu, datowane również na lata funkcjonowania zamku.

Stwierdzono, że zamek pobudowano na kulminacji wyspy zastępowanej już we wczesnym średniowieczu /XII-XIII wiek/ i w pradziejach /śladu osadnictwa kultury łużyckiej, kultury ceramiki sznurowej i kultury pucharów lejkowatych/.